

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v konaní o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu proti **V. F. B.** na neverejnom zasadnutí 7. februára 2012 v Bratislave o sťažnosti V. F. B. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 14. apríla 2011, sp. zn. 3 Ntc 4/2009, rozhodol, takto

r o z h o d o l :

Podľa 194 ods. 1 Tr. por. napadnuté uznesenie **sa z r u š u j e.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave uznesením zo 14. apríla 2011, sp. zn. 3 Ntc 4/2009, podľa § 21 ods. 1 zák. č. 403/2004 o Európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len EZR), rozhodol, že európsky zatýkací rozkaz Súdu Hlavného mesta, Skupiny pre výkon trestu, Maďarská republika, sp. zn. Szv. 3037/2006, z 11. decembra 2008 na V. F. B. za účelom výkonu zvyšku trestu odňatia slobody v trvaní 2 rokov, 1 mesiaca a 27 dní sa vykoná.

Výkon zvyšku trestu odňatia slobody v uvedenom trvaní sa vzťahoval na rozsudok Ústredného obvodného súdu Pešť z 20. septembra 2005, sp. zn. 4B80001/2005/47, v spojení s rozhodnutím Súdu Hlavného mesta zo 16. mája 2006, sp. zn. 21.Bf.6077/2006/5, ktorým bol V. F. B. uznaný za vinného z 35-násobného trestného činu zakázaných pornografických záberov podľa 195/A ods. 1, ods. 3 Trestného zákona Maďarskej republiky, 22-násobného trestného činu porušovania autorského práva podľa § 39/A ods. 1 Trestného zákona Maďarskej republiky a trestného činu zneuctenia podľa § 202 ods. 2 Tr. zák. Maďarskej republiky na tom skutkovom základe ako je uvedené v už citovanom uznesení krajského súdu.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal V. F. B. sťažnosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní spisu zistil, že jeho obsahom je aj uznesenie Súdu pre Hlavné mesto, Skupina pre výkon trestu, Budapešť o zrušení predmetného zatýkacieho rozkazu (č.l. 278-9).

Z prekladu tohto dokumentu najvyšší súd zistil, že v jeho odôvodnení je uvedená iná celková výmera trestu, ktorý bol vyžiadanej osobe uložený rozsudkom Ústredného obvodného súdu Pešť z 20. septembra 2005, sp. zn. 4B80001/2005/47, v spojení s rozhodnutím Súdu Hlavného mesta Budapešť zo 16. mája 2006, sp. zn. 21Bf.6007/2006/5, a iná spisová značka rozhodnutia, konkrétne už Najvyššieho súdu Maďarskej republiky č. Bfv.III.377/2011/6, ako sa uvádzalo v origináli EZR vydaného Súdom hlavného Mesta, skupiny pre výkon trestu.

Pre odstránenie uvedených disproporcií najvyšší súd prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky požiadal maďarskú stranu o verifikáciu, či skutočne citovaným uznesením (č.l. 278-9) bol zrušený EZR vydaný na V. F. B.. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky na základe informácie maďarskej republiky listom z 2. februára 2012 potvrdilo, že EZR z 11. decembra 2008, sp. zn. Szv. 3007/2006, na V. F. B. bol zrušený a výmera trestu a číslo rozhodnutia sa vzťahuje už na zmiernený trest rozhodnutím Najvyššieho súdu Maďarskej republiky, ktorý bol následne podkladom pre odvolanie EZR.

Na základe uvedeného mal teda Najvyšší súd Slovenskej republiky bezpečne preukázať, že európsky zatýkací rozkaz vydaný Súdom Hlavného mesta, Skupiny pre výkon trestu, Maďarská republika z 11. decembra 2008, sp. zn. Szv.3037/2006, na V. F. B. bol vzatý späť – zrušený.

Z uvedeného potom vyplýva, že uznesenie Krajského súdu v Trnave zo 14. apríla 2011, sp. zn. 3 Ntc 4/2009, ktorým bolo rozhodnuté, že uvedený EZR vydaný na V. F. B. sa vykoná, stratilo svoj materiálny základ.

Podľa § 21 ods. 6 zák. č. 403/2004 o EZR proti rozhodnutiu krajského súdu, ktorým rozhodol o vykonaní je prípustná sťažnosť prokurátora a vyžiadanej osoby len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania EZR podľa § 14 zák. o EZR.

Podľa § 21 ods. 7 zák. o EZR o sťažnosti rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí. Najvyšší súd po doplnení dokazovania, ak je to potrebné, sám rozhodne, či sa európsky zatýkací rozkaz vykoná alebo nevykoná.

Nevyhnutnou podmienkou rozhodnutia najvyššieho súdu podľa § 21 ods. 7 zák. o EZR je teda skutočnosť, aby v čase jeho rozhodovania európsky zatýkací rozkaz aj reálne existoval.

Pokiaľ tomu tak nie je, ako v práve prejednávanej veci a štát pôvodu pred rozhodnutím sťažnostného súdu vzal účinne EZR späť, nie je možné rozhodnúť podľa § 21 ods. 7 zák. o EZR, či sa EZR vykoná, alebo nie, pretože chýba samotná materiálna podmienka pre takéto rozhodnutie t.j. samotný predmet rozhodnutia, európsky zatýkací rozkaz.

V takomto prípade je potrebné postupovať vzhľadom na § 1 ods. 2 zákona o EZR podľa Trestného poriadku a napadnuté uznesenie zrušiť podľa § 194 ods. 1 Tr. por. bez toho, aby sťažnostný súd učinil iné rozhodnutie, ktoré napokon ani nepripadá do úvahy.

Z uvedených dôvodov preto Najvyšší súd Slovenskej republiky o sťažnosti vyžiadanej osoby V. F. B. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 7. februára 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č , v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková